

Arrest

nr. 295 844 van 19 oktober 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X
X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIBI
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 22 mei 2023 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 april 2023 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard en van diens twee beslissingen van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 augustus 2023.

Gelet op de beschikking van 15 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. DIBI verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“Er werd aan de verzoekende partijen de vraag gesteld of zij een syntheseseminarie wensen neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis hebben gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wensen neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een syntheseseminarie zal worden ingediend - “geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld”. De vreemdeling is er immers “niet (...) toe gehouden zijn syntheseseminarie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een syntheseseminarie, over zeven extra dagen.” (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting van 9 oktober 2023, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk werden uitgenodigd om te reageren op de in de beschikking van 27 juli 2023 opgenomen grond, stellen zij niet te betwisten dat het door hen op 21 juni 2023 overgemaakte schrijven, waarin zij aangeven geen syntheseseminarie te willen indienen, niet tijdig werd ingediend. Zij duiden evenwel dat indien het schrijven van de griffie van 12 juni 2023, waarbij hen de vraag werd gesteld of zij een syntheseseminarie wensten in te dienen, hen niet via Jbox zou zijn overgemaakt, doch via een aangetekend schrijven, het vermoeden zou spelen dat zij dit schrijven pas op de derde werkdag vanaf de verzending zouden hebben ontvangen. Zij betogen dat zij in dat geval over een langere termijn zouden hebben beschikt om te reageren op de vraag van de griffie om mee te delen of zij al dan niet een syntheseseminarie wensten in te dienen. Zij stellen dat in dat geval hun op 21 juni 2023 verstrekte antwoord tijdig zou zijn geweest. De Raad dient allereerst te benadrukken dat voormelde brief van de griffie niet bij aangetekend schrijven, maar via Jbox, aan de verzoekende partijen ter kennis werd gebracht, zodat hun betoog, dat uitgaat van een niet toepasselijke hypothese, niet dienstig is. Daarnaast dient de Raad ook te duiden dat de wetgever heeft voorzien dat een verzoekende partij in elk geval beschikt over een termijn van acht dagen “*vanaf de kennisgeving*”. Het gegeven dat de wetgever in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet heeft bepaald dat wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, de termijn begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst, impliceert niet dat moet worden aangenomen dat de verzoekende partij in dat geval over een langere termijn zou beschikken om te antwoorden op een vraag of een syntheseseminarie zal worden ingediend dan wanneer deze vraag via Jbox zou zijn overgemaakt. De wetgever is er immers vanuit gegaan dat wanneer een procedurestuk wordt overgemaakt via Jbox dit stuk de geadresseerde onmiddellijk bereikt en dat wanneer dit stuk wordt overgemaakt via een aangetekende zending, wat de tussenkomst van een derde, met name BPost, vereist dit stuk de geadresseerde pas op de derde werkdag vanaf de verzending zal bereiken. Van een ongelijke behandeling is dan ook geen sprake.

In zoverre de verzoekende partijen nog voorhouden dat het feit dat zij niet binnen de door de wetgever bepaalde termijn reageerden op de schriftelijke vraag van de griffie van 12 juni 2023 om mee te delen of zij een synthesesamenvatting wensen neer te leggen niet uitsluit dat zij toch nog een belang hebben bij het ingestelde beroep, kan het volstaan aan te geven dat deze zienswijze niet verenigbaar is met hetgeen is bepaald in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrengen die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 27 juli 2023 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 744 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK